

του Καθηγητή **Δρ. Γεωργίου Μαντάνη**
Τμήμα Σχεδιασμού & Τεχνολογίας Ξύλου & Επίπλου – Τ.Ε.Ι. Λάρισας

Όπως τονίσαμε, ζούμε στην «εκπαιδευτική εποχή» της ήσσονος προσπάθειας. Είναι γεγονός - και όλοι το αντιλαμβανόμαστε γύρω μας - ότι σήμερα το σχολείο δεν λειτουργεί όπως παλιά. Έχει χάσει την πυξίδα του ... και συνάμα την «παιδευτική» αποστολή του. Μια αποστολή που με επιτυχία εκτελούσε για γενιές. Δυστυχώς σήμερα δε «διδάσκονται» στο σχολείο οι κοινωνικά επιθυμητές νοοτροπίες. Οι νοοτροπίες εκείνες που θα έπρεπε να χτίζονται πάνω στα νέα παιδιά, στους αυριανούς πολίτες της κοινωνίας μας. Τέτοιες νοοτροπίες είναι το «δουλεύω-μοχθώ», π.χ. εργασία μπόλικη για μελέτη στο σπίτι (που σήμερα δεν υφίσταται), είναι το «βαθμολογούμαι-αξιολογούμαι» για την εργασία και τις επιδόσεις μου (πως; όταν όλοι σχεδόν παίρνουν «10»), το «πειθαρχώ-σέβομαι-υπακούω» (πως; όταν μαθητές στην Ε' τάξη χειρίζονται τα σκονάκια; ή όταν δεν υπάρχει καμιά τιμωρία για ότι απαράδεκτο και να συμβεί). Πρόσθετα, ένα μεγάλο μέρος των μαθητών που εισάγονται σήμερα στο γυμνάσιο δεν έχουν τις βασικές γνώσεις στην ελληνική γλώσσα, στη γραμματική, στην ορθογραφία, έχουν πολλά κενά στα μαθηματικά, την ιστορία, τη γεωγραφία. Δυστυχώς, τα κενά της γνώσης μεταφέρονται... Κι έτσι, όπως είναι φυσιολογικό, τα πλοκάμια της παραπαιδείας έχουν απλωθεί και σε όλες τις τάξεις του γυμνασίου και οι μαθητές είναι υποχρεωμένοι να κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα και φροντιστήρια. Το δημόσιο σχολείο, όπως αυτό που εμείς οι παλαιότεροι βιώσαμε, έχει πληγεί ανεπανόρθωτα. Πρέπει να τονίσουμε ότι μέγα σφάλμα, από εκπαιδευτικής άποψης, υπήρξε το μέτρο της κατάργησης των εξετάσεων εισαγωγής στο λύκειο. Πολύ εσφαλμένα καταργήθηκαν. Η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης των μαθητών έχει οδηγήσει από τότε όλους σχεδόν τους μαθητές στο απολυτήριο λυκείου. Το απολυτήριο λυκείου κάποτε είχε τεράστιο ειδικό βάρος, σήμερα δεν μετράει. Εξαιτίας κι αυτής της κατάργησης των εξετάσεων, δεν μπορούσαμε να ενισχύσουμε τη μέση-τεχνική εκπαίδευση, τα επαγγελματικά λύκεια. Αν υπήρχαν όλα αυτά τα χρόνια οι προαναφερθείσες εξετάσεις-σταθμός, δεν θα συνέβαινε αυτό που συμβαίνει σήμερα. Και περισσότερα νέα παιδιά-τεχνίτες θα είχαμε στα τεχνικά επαγγέλματα και καλύτερα πανεπιστήμια και ΤΕΙ θα είχαμε. Σε όλες τις χώρες του κόσμου το 20-30% των αποφοίτων προχωρά στην ανώτατη εκπαίδευση. Διατηρούμε δυστυχώς την πρωτοπορία να έχουμε το 80% των αποφοίτων μας (με βάση τουλάχιστον το «10») κάθε χρόνο στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ! Φυσικά αυτό δεν είναι το μόνο λάθος, πόσω μάλλον σε μια χώρα που οι έννοιες «λαϊκισμός» και «πολιτικό κόστος» είναι κεφαλαϊώδους σημασίας στο πολιτικό γίγνεσθαι. Έτσι σήμερα φτάσαμε να έχουμε (αναλογικά) τους περισσότερους πτυχιούχους, τους περισσότερους διδάκτορες και επιπρόσθετα οι μαθητές μας στους διεθνείς διαγωνισμούς μαθηματικών, χημείας, φυσικής κάθε χρόνο να απολαμβάνουν όλο και φτωχότερες επιδόσεις ... σε σύγκριση με αποφοίτους λυκείου απ' όλες τις χώρες. Μήπως αυτά δείχνουν κάτι; Μήπως σήμερα δεν αποτυπώνονται στο απολυτήριο λυκείου οι δυνατότητες, οι επιδόσεις των αποφοίτων μας; Σήμερα το απολυτήριο λυκείου δεν αποτελεί αξιόπιστο τίτλο σπουδών, είναι απλά ένα δικαίωμα (;) που δίνει ελεύθερη είσοδο σε κάποιο τμήμα πανεπιστημίου ή ΤΕΙ. Το λύκειο θα πρέπει να οργανωθεί και να αποκτήσει ξανά την αίγλη του. Έτσι πρέπει.

(συνεχίζεται στο 3^ο Μέρος)